

rep.nr 9/1692

ARBEIDSHOF TE BRUSSEL

ARREST

7e KAMER

**BUITENGEWONE OPENBARE TERECHTZITTING VAN DERTIG
JULI TWEEDUIZEND EN NEGEN.**

sociale zekerheidsbijdragen

tegenspraak

definitief

In de zaak :

BRABANTSE TAXIMAATSCHAPPIJ, besloten
vennootschap met beperkte aansprakelijkheid, met zetel
te 1930 Zaventem, Zeven Tommen 37,
ondernemingsnummer 0875.525.661,

appellante, ter openbare terechtzitting vertegenwoordigd
door meester L. Morren loco meester A. Rasneur en loco
meester C. Coomans, beiden advocaat te Brussel,

tegen :

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, openbare
instelling, met zetel te 1060 Brussel, Victor Hortaplein 11,

geïntimeerde, die ter openbare terechtzitting wordt
vertegenwoordigd door meester S. De Kerpel loco
meester P. Derveaux, advocaat te Zaventem.

* * *

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel volgend arrest uit :

Het arbeidshof neemt kennis van de volgende procedurestukken :

-het op tegenspraak gewezen vonnis van de achtste kamer van de
arbeidsrechtbank te Brussel, uitgesproken op 21 maart 2008,

-het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 28 april 2008;

-de conclusies;

-de voorgelegde stukken,

De partijen werden gehoord in de mondelinge uiteenzetting van ijn middelen en conclusies ter openbare terechtzitting van 11 juni 2009, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

* *

*

I. DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De bvba Brusselse Taximaatschappij, in afkorting B.T.M. baat een taxibedrijf uit. Haar werknemers worden bezoldigd overeenkomstig de bepalingen vastgelegd in de C.A.O. van 12 juni 2001 van het Paritair Comité voor het Vervoer, wat inhoudt dat de werknemers bezoldigd worden op basis van een percentage van de bruto ontvangsten.

De bvba B.T.M. betaalde echter geen sociale zekerheidsbijdragen op het aldus uitbetaalde loon maar enkel op een forfaitair dagloon, zoals vastgelegd in het Ministerieel Besluit van 21 december 2001 tot de vaststelling van de forfaitaire daglonen voor de berekening van de bijdragen voor sociale zekerheid, verschuldigd voor de handarbeiders wiens loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgelden bestaat. Ze ging er daarbij vanuit dat haar werknemers behoorden tot de categorie van de werknemers die geheel of gedeeltelijk betaald werden bij fooien of bedieningsgeld.

2.

Na een onderzoek is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid overgegaan tot een regularisatie van de bijdragen op basis van de reëel betaalde lonen.

Bij exploit van 17 november 2006 heeft de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid de bvba B.T.M. gedagvaard voor de arbeidsrechtbank te Brussel. De vordering, zoals aangepast in de loop van het geding, beoogde de veroordeling van de bvba B.T.M. tot betaling van de som van 1.861,28 € als achterstallige bijdragen, bijdrageopslagen en intresten, vermeerderd met de wettelijke verwijlsintresten op een bedrag van 1.839,20 € vanaf 6 oktober 2006.

In besluiten voor de eerste rechter heeft de bvba B.T.M. een tegenvordering ingesteld en vorderde zij terugbetaling van een teveel

betaald bedrag aan sociale zekerheidsbijdragen. Zij ging er daarbij vanuit dat zij ten onrechte haar bijdragen berekend had op het forfaitair dagloon voor de categorie "taxi bestelwagens" terwijl, volgens haar, slechts sociale zekerheidsbijdragen verschuldigd waren volgens de restcategorie "alle andere werknemers".

3.

Bij vonnis van 21 maart 2008 heeft de arbeidsrechtbank de hoofdvordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toegewezen en de tegenvordering afgewezen. De rechtbank oordeelde dat de werknemers van de bvba B.T.M. niet konden beschouwd worden als werknemers die geheel of gedeeltelijk met fooien of bedieningsgelden werden betaald.

II. DE ONTVANKELIJKHEID.

Het beroep is regelmatig naar de vorm. Er wordt geen betekenisakte van het vonnis voorgelegd zodat het beroep tijdig werd ingesteld.

III. BEOORDELING.

1.

De bvba B.T.M. is van oordeel dat haar werknemers wel degelijk behoren tot de categorie van de personeelsleden wiens loon geheel of gedeeltelijk uit fooien of bedieningsgeld bestaat. Zij stelt dat in het bedrag dat aan de klanten aangerekend wordt via de taximeter een aandeel fooi is begrepen. Zij verwijst daarbij naar de wet van 27 december 1974 betreffende de taxidiensten die in zijn artikel 17 § 2 bepaalt dat "de fooi, waarvan het bedrag 20 % van de prijs van de rit niet mag overschrijden, begrepen (is) in de prijzen die aangegeven wordt door de taximeter".

2.

Uit de wet van 27 december 1974 kan enkel afgeleid worden dat, vóór de uitvaardiging van deze wet, het gebruikelijk was dat taxichauffeurs gedeeltelijk met fooien betaald werden, maar dat de wetgever geoordeeld heeft dat deze fooi diende opgenomen te worden in de prijs die via de taximeter werd aangerekend, met als gevolg dat het de taxichauffeur niet meer toegelaten was de betaling van een "fooi" aan de klant te vragen.

Uit de C.A.O. van 12 juli 2001 betreffende de minimumlonen van de chauffeurs die zijn tewerkgesteld door taxaatschappijen blijkt dat de chauffeurs bezoldigd worden op basis van een percentage van de bruto ontvangsten, vermenigvuldigd met een coëfficiënt van 0,8735 (bepaald ten einde de BTW en een ARAB-vergoeding in mindering te brengen). Dit percentage bedraagt hetzij 36 % hetzij 35 %.

Uit deze beide bepalingen blijkt dat de taxichauffeurs geen recht hebben op een fooi. Enerzijds mogen zij persoonlijk geen fooi aanrekenen aan de cliënten. Anderzijds hebben zij, doordat zij als loon slechts een percentage ontvangen van de bruto ontvangsten, zonder dat het element 'fooien' in deze afrekening geïndividualiseerd wordt, ook geen recht op deze fooi ten aanzien van de werkgever.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat de werknemers van de bvba B.T.M. niet geheel of gedeeltelijk met fooien bezoldigd werden, zodat de bvba B.T.M. ten onrechte de bepalingen inroept van het Ministerieel Besluit van 21 december 2001.

Bovendien is het duidelijk dat de bepaling van artikel 25 van het Koninklijk Besluit van 28 november 1969 tot de uitvoering van de wet van 27 juni 1969, die voorziet in het vaststellen van forfaitaire daglonen voor de berekening van de sociale zekerheidsbijdragen, uitsluitend tot bedoeling en tot voorwerp heeft forfaitaire daglonen vast te stellen in die gevallen, waarin de berekening van het werkelijk genoten loon moeilijk of onmogelijk is. Het Ministerieel Besluit van 21 december 2001 houdt dan ook essentieel een gedetailleerde opsomming in van een aantal sectoren en functies, waar deze nauwkeurige bepaling van het loon onmogelijk is, met een vaststelling van de daglonen die in aanmerking genomen worden. De toevoeging op het einde van het besluit, van een categorie "andere werknemers" heeft enkel tot bedoeling de mogelijkheid open ten laten ook forfaitaire daglonen vast te leggen voor bepaalde categorieën werknemers, die zich in een vergelijkbare situatie bevonden, maar kan niet als draagwijdte hebben, dat de werknemers, waarvan het loon nauwkeurig kan bepaald worden, ook al is daar een bepaald element van fooi inbegrepen, zouden vrijgesteld worden van de algemene verplichting sociale zekerheidsbijdragen te betalen op het geheel van het loon, waarvan de fooien uitdrukkelijk deel uit maken (art. 2 van de wet van 12 april 1965 op de bescherming van het loon, waarnaar verwezen wordt door artikel 14 § 2 van de wet van 27 juni 1969).

3.

De eerste rechter heeft dan ook terecht de vordering van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toegekend en heeft om dezelfde redenen terecht de incidentele vordering van de bvba B.T.M. afgewezen.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en wijst de bvba B.T.M. er vanaf.

Veroordeelt de bvba B.T.M. tot de kosten van het hoger beroep, begroot in hoofde van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid op 400,00 € rechtsplegingsvergoeding (herleid bedrag).

Aldus gewezen door de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel en ondertekend door:

F. Kenis,	raadsheer, voorzitter;
M. Van Aken,	raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever;
J.-P. Van Coningsloo,	raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-arbeider;
S. Van der hoeven,	griffier.

F. Kenis

S. Van der hoeven

J.-P. Van Coningsloo

M. Van Aken

en uitgesproken op de buitengewone openbare terechtzitting van dertig juli tweeduizend en negen van de zevende kamer van het arbeidshof te Brussel door:

F. Kenis	raadsheer, voorzitter
----------	-----------------------

Bijgestaan door
S. Van der hoeven,

griffier.

F. Kenis

S. Van der hoeven